

2970

175

Își ridică ochelarii pe frunte.

— Da, spune, pot să jur că am citit un roman care începe așa...
Dumneavoastră aveți numai acest început și ați dori să găsiți
urmarea, nu-i așa? Necazul e că pe vremuri toate romanele începeau
așa. Cineva trecea pe o stradă singuratică și vedea ceva ce-i atrăgea
atenția, ceva ce părea să ascundă un mister, sau o premoniție; atunci
cerea explicații și i se istorisea o poveste lungă...

Italo Calvino, „Dacă într-o noapte de iarnă un călător”,
Editura Art, 2015, Traducere din limba italiană de Anca Giurescu.

INSTRUCȚIUNI

1. COMPLETEAZĂ ACEASTĂ CARTE ÎN ORDINEA PAGINILOR. NU SĂRI PESTE PAGINI. DOAR DACĂ ȚI SE SPUNE EXPLICIT. VEI PRIMI SARCINI PE MĂSURĂ CE VEI AVEA NEVOIE DE ELE.
2. NU DIVULGA DESCOPERIRILE TALE PÂNĂ NU ȚI SE VA SPUNE SĂ O FACI.
3. DACĂ NU TE SIMȚI ÎN STARE SĂ ÎNDEPLINEȘTI O SARCINĂ, DĂ CARTEA MAI DEPARTE CUIVA CARE AR FI ÎN STARE SĂ O DUCĂ LA BUN SFÂRȘIT.

ÎNCEPE DE AICI

Această carte a ajuns cumva în mâinile tale, cititorule. Poate că ai ales-o în timp ce te uitai prin rafturile librăriei, plictisit de celelalte cărți, și te-a atras ceva la ea.

Poate ai primit-o cadou. Indiferent de motiv, ideea ei te intrigă.

Firește, e ridicol să cumperi o carte care nu e terminată

(de ce ar vrea cineva să publice o carte neterminată?).

Însă ceva din tine îți spune că aceasta ar putea fi cartea „ta” –

cartea pe care ți-a fost hărăzit s-o termini. Trebuie să o cumperi,

nu se poate altfel.

Marchează pe harta de mai jos locul unde ai găsit cartea

(dacă harta nu e corectă, te rog să o corectezi).

NUME _____ DATA _____

ADRESĂ _____

ORAȘ _____ COD POȘ TAL _____

TELEFON _____

NOTE

DATA NAȘTERII:

LOCUL NAȘTERII:

ALIAS (PSEUDONIM):

CE ÎMI PLACE:

CE NU ÎMI PLACE:

VISURI:

OBSERVAȚII DESPRE MODUL ÎN CARE AI LUAT CONTACT CU
TERMINĂ ACEASTĂ CARTE:

LASĂ AICI AMPRENTELE DEGETELOR TALE (dacă nu ai cerneală, folosește pământ):

STAI JOS

Așază-te undeva și începe să citești.

Stai! Înainte de a începe, trebuie să faci un semn pe care să-l agăți în preajma ta. Un semn de genul: „Nu deranjați! Îmi termin cartea! Semnat [numele tău]”.
Decupează textul și agăță-l. Acum poți începe.

ÎNCEPE

Acum, că n-o să mai fi deranjat, s-ar putea să te codești un pic. Nu știi, poate, cum să începi. Paginile albe ți se vor părea prea intacte, prea intimidante. Poate îți va fi teamă să nu le distrugi. Sau poate vei fi foarte nerăbdător să începi.

În orice caz, nu trebuie să-ți faci griji, sunt doar niște gânduri. Mai bine caută-ți stiloul preferat, cel cu care îți place cel mai mult să scrii în ultima vreme. E cumva în geantă? Pe birou? După ce l-ai găsit, schimbă-te în cele mai comode haine pe care le ai și pregătește-ți băutura preferată*. Așază-te la birou.

Și începe.

Două metode de a găsi stiloul preferat atunci când nu ai unul

Metoda 1. Gândește-te la toate calitățile pe care le socotești utile și plăcute la un instrument de scris și fă o listă (de exemplu, să scrie moale, să aibă cerneală neagră, să-ți placă să-l ții în mână). Caută stiloul care îndeplinește toate cerințele din lista ta. (Poate dura ani de zile).

Metoda 2. Găsește un stilou oarecare, unul care scrie. Nu te concentra prea mult pe calitățile lui. Fă o mică ceremonie pentru a-l înzestra cu puteri speciale. (Câteva idei: decorează-l, dă-i un nume special, unge-l cu o „substanță magică” precum praful fermecat etc.)

*Câteva sugestii de băuturi: ceai, ciocolată caldă, un fresh de fructe sau un milkshake.

IA O DECIZIE

Acum aș vrea să-ți împărtășesc motivul pentru care această carte există. Dar te avertizez: după ce citești paginile următoare, nu mai poți să te întorci la viața de dinainte, când nu terminai cărțile, și s-ar putea să-ți dorești să nu fi cumpărat niciodată cartea asta ridicolă.

Dar nu te speria – ți se dă o șansă se renunți. De fapt, chiar în secunda asta poți să închizi cartea, să o pui printre celelalte cărți din biblioteca ta sau să o dai cuiva și să nu te mai gândești la ea niciodată.

Așadar, ia o decizie:

1. Închide cartea. Ascunde-o printre cărți, pe un raft, sau fă-o cadou unui prieten care crezi că s-ar bucura de ea. (Poate cuiva care este mare amator de mistere?)

SAU

2. Mergi la pagina următoare și descoperă de ce există cartea de față.

ADUNĂ CÂTEVA INSTRUMENTE

Ești tot aici. Bine atunci, continuă să citești, ai demonstrat că ești persoana potrivită pentru a termina această carte... persoana pe care o așteptam.

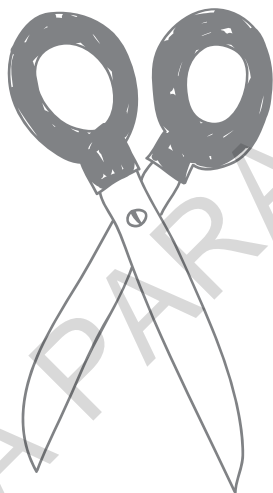
Înainte să mergi mai departe, trebuie să-ți faci rost de câteva instrumente. Vei avea nevoie de ele pentru a îndeplini sarcinile din această carte.

Ai nevoie de:

- Un ziar
- O foarfecă
- Lipici
- Un capsator
- Ac și ață (opțional)
- O cameră digitală (opțional)
- Ochi buni
- Un spirit curajos

Adună-le pe toate și ține-le la îndemână. Poți să le și fotografiezi, în scop documentar*.

*Dar și pentru a lăsa o dovadă, în caz că nu mai poți să duci sarcinile la bun sfârșit.

EDITURA PARALELA 45

POVESTEA

A sosit momentul să explic cum a luat naștere această carte și de ce există – secretul secretelor, motivul pentru care te afli aici...

Cu câțiva ani în urmă, mă îndreptam spre casă după ce-mi petrecusem o zi lungă la bibliotecă, în sala de lectură. În ultimii ani, m-a pasionat să caut conexiuni între diferite cărți și idei, și mi-am petrecut foarte timp investigând tot felul de lucruri. Lumea devenise pentru mine un loc absolut fascinant, fără limite, un loc cu un număr aproape infințit de cărți, multe cu titluri extraordinar de incitante. În acea zi am citit Biblioteca Babel și am băut ceai verde până la apusul soarelui.

Brusc, mi-am dat seama cât e ceasul și că risc să pierd cina, așa că mi-am strâns repede lucrurile și am ieșit din sală valvârtej, făcând cartea pe care o citeam să se învântească pe birou ca titirezul. (Dacă vrei, poți re-crea acest efect chiar acum, cu această carte. Mai întâi închide-o. Încearcă, chiar e amuzant.)

Afară era o noapte neobișnuit de caldă pentru acea perioadă a anului (era toamnă) și frunzele zburau peste tot. Amenința să plouă și pe cer scliffeau mici scânteii de lumină. Trebuia să mă grăbesc, ca să nu mă prindă furtuna.

Pentru a ajunge acasă, am trecut printr-un parc cu o alee lungă, bătută de vânt. Cam din șase-n șase metri, era câte o bancă din lemn și fier forjat. (Te rog desenează o astfel de bancă pe pagina următoare.)

